

stk. 1, idet disse aktiviteter anses for omfattet af bilag 1 eller §§ 24-26.

I forhold til bilag 1 til direktiv 2000/12/EF er finansiel leasing i forslagens bilag 1 placeret under punktet udlånsvirksomhed. Dette skyldes, at udlån skal forstås bredt og omfatter enhver form for kreditgivning, herunder finansiel leasing. En virksomhed, der f.eks. modtager indlån og driver finansiel leasing, skal derfor have tilladelse efter forslagens stk. 1, jf. bemærkningerne ovenfor.

Det fremgår endvidere af bilag 1, at pengeinstitutter kan opbevare og forvalte pantebreve, jf. pkt. 12. Endelig er det tilføjet i pkt. 14, at pengeinstitutter kan udstede elektroniske penge.

Pengeinstitutter med tilladelse efter forslagens stk. 1, skal således have tilladelse efter forslagens § 9, stk. 1, til at udføre de aktiviteter, som er omfattet af punkt 1 og 3 i bilag 4, afsnit A, jf. forslagens *stk. 2*. I dag kan pengeinstitutter udføre alle de aktiviteter, der er omfattet af bilag 4 uden tilladelse som værdipapirhandler, idet aktiviteterne er omfattet af pengeinstitut-tilladelsen.

I forslagens bilag 1 er det tilføjet, at anden virksomhed i forbindelse med omsætning af penge og kreditmidler er pengeinstitutvirksomhed, jf. pkt. 13. Formålet med denne tilføjelse er at præcisere, at forslaget bortset fra ovennævnte ikke indskrænker området for pengeinstitutvirksomhed, jf. § 1, stk. 4, i lov om banker og sparekasser m.v.. I forhold til lov om banker og sparekasser m.v. er tilføjelsen »og dermed forbundne tjenesteydelser« dog udgået, idet denne tilføjelse omfatter accessorisk virksomhed omfattet af forslagens § 24.

Som det fremgår af ovennævnte ændrer forslaget på, hvilke aktiviteter der er omfattet af en pengeinstitut-tilladelse, idet en pengeinstitut-tilladelse efter lov om banker og sparekasser m.v. omfatter tilladelse til at udøve aktiviteter som værdipapirhandler.

For så vidt angår eksisterende pengeinstitutter med tilladelse efter lov om banker og sparekasser m.v., gælder § 402. Overgangsbestemmelsen sikrer, at eksisterende pengeinstitutter, som udfører aktiviteter omfattet af punkt 1 og 3, afsnit A, bilag 4, fortsat kan udføre disse aktiviteter.

Forslagens *stk. 3* og *4* angiver pengeinstitutternes eneret.

Forslagens *stk. 3* svarer til gældende ret, selvom lov om banker og sparekasser m.v. ikke indeholder en tilsvarende bestemmelse. Sparevirksomheder er i den gældende lov om sparevirksomheder defineret som foretagender, der ikke er pengeinstitutter, realkreditinstitutter eller institutter oprettet eller hvis oprettelse

er godkendt i henhold til særlig lov, og hvis virksomhed består i erhvervsmæssigt eller som et væsentligt led i deres drift at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales, fra offentligheden eller en videre kreds, jf. § 1 i denne lov.

Efter forslagens *stk. 3, 1. pkt.*, har pengeinstitutter sammen med staten, Danmarks Nationalbank, udenlandske kreditinstitutter, der opfylder betingelserne i § 1, stk. 3, § 30 eller § 31, udstedere af elektroniske penge og sparevirksomheder, eneret til fra offentligheden at modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales.

Indlån og andre midler, der skal tilbagebetales, kan defineres som indskud, hvor indskyderen har krav på at få indskuddet tilbagebetalt i sin helhed. Dette gælder uanset modtagerens økonomiske stilling. Forudbetalinger af præmier til et forsikringselskab er således ikke omfattet.

Der findes ikke en klar juridisk definition af, hvornår der er tale om indlån, og hvornår der er tale om andre midler, der skal tilbagebetales. Det beror på en konkret afvejning, om et indskud er et indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales. I afvejningen indgår blandt andet rentebetingelser, løbetid, tilbagebetalingsbetingelser og fordringens form.

I de fleste tilfælde er det dog klart, at der er tale om indlån. Lønkonti og andre anfordringsindskud og puljeindskud, jf. forslagens § 50, falder inden for begrebet indlån.

Typeeksemplet på andre midler, der skal tilbagebetales, er massegældsbreve, jf. gældsbrevslovens § 4, stk. 2. Optagelse af obligationslån, realkreditobligationer, erhvervsobligationer m.v. er således andre midler, der skal tilbagebetales.

Hvis et indskud kvalificeres som andre midler, der skal tilbagebetales, kan danske og udenlandske virksomheder, inklusiv virksomheder, der ikke er pengeinstitutter, annoncere i Danmark efter indskydere uden at krænke pengeinstitutternes eneret til at annoncere efter indlån, jf. forslagens *stk. 4*.

Realkreditinstitutter er ikke omfattet af eneretten til at modtage indlån, idet udstedelse af obligationer anses for at være »andre midler, der skal tilbagebetales«. Det fremgår af forslagens *stk. 3, 2. pkt.*, at *1. pkt.* ikke forhindrer, at realkreditinstitutter, Danmarks Skibskreditfond og KommuneKredit modtager andre midler, der skal tilbagebetales.

Endvidere fremgår det af *stk. 3, 3. pkt.*, at virksomheder, der ikke modtager indlån fra offentligheden, kan modtage andre midler, der skal tilbagebetales, såfremt denne virksomhed eller udlånsvirksomhed ikke er en væsentlig del af virksomhedens drift. Formålet